

En pastors herdabref.

Lindbäck, Anders,

54 F Br.

National Library
of Sweden

En Pastors Herdabref.

Till Silbodals församling!

Under loppet af 2:ne år har jag varit i tillfälle att se bedröfliga föliden af brännvins utskänkning.

Svar 6:te wecka lugnet stördt, freden borta. Med grämelse har jag sett egna åhbrare, blandade med utsocknes och främmande uslingar, i förnedradt, wettlösst skick.

Jag har häröfwer tillkännagifwit min djupa ledsnad. Gade ock fått det glädjande hopp, att, ehuru Herr Handelsman Köhlin ägde laglig rätt förena utskänkning med bodhandel: skulle han dock, af ren menflighet och kristlig kärlek, wilja dermed upphöra.

Detta, för honom så hedrande, af Pastor så ifrigt wäntade, beslut, hann icke till verkställighet. Öfvermodadt trädde nya lagen fram, gjorde wackra beslutet umbärligt.

Jag har sålunda, om sak i fråga, icke att wända mig till Herr Handelsman Köhlin, annorlunda, än såsom till min främste kommunalman, som ock främst har pligt biträda Pastor, att skydda och wärna kommunen. Denna erinran är ock skriftligen skedd.

Det är nu till hela min församling jag wänder mig uti detta, för kommunen, högst wigtiga ärende.

Och jag beder Eder, af hela min själ: wärd högsint, såsom många, ja de flesta, kommuner wisat prof, att icke begära krog eller så kallad utskänkning i wårt nog fattiga samhälle.

Låten icke Eder omdbne misshedas af den winst, för kommunen, ärliga skatten skulle inbringa! Sådan inkomst är ju blodswärde, Judepenning. Wi föbråda och sälja våra yngres och swagares wäl.

Låten ännu mindre missheda Eder af enskild, slem winning! Sådan penning är ju merendels samlad från dem, som bäst behöfwa den sjelfwa. Där

aldrig wälsignelsen utan förbannelsen till barn och barnabarn, och hwarföre? Jo, många olyckliga makar och fattiga barn hafwa ju fuktat pennningen med sina bittra tårar.

Hafwen medlidande med sådane swagare likar ibland oss, som behöfwa vår tillsyn, wård och förmynderskap.

Hafwen medlidande med edra egna barn, vår ungdom, som nu står i blomning. Kommer krogen, med sina störtskurar, så nedslår hon denna sköna blomning.

Fältet warder förhärjadt. Kommunens, nu hoppfulla, yngre befolkning förstörd.

Hvem är skulden? Hvem skall bära ansvaret inför Herren? Jo — wi — Herden och den äldre Hjorden — Föräldrar och Husfäder, om wi, med funderd förnuft och fri wilja, hafwa begärt krogen, der våra barn och tjenare owilkorligt skola falla i röfwarehänder.

Swarisfrån kommer stöjet och oljudet, som fasanfullt skallar på wägar och stigar? Jo — från krogen.

Swarisfrån osämjan och kismet, i så många hyddor, mellan husfäder, barn och tjenare? Jo — från krogen.

Swarisfrån förbittringen grannar emellan? Jo — från krogen. Woro de nyktra, toge hwar och en kristelig reson.

Swarföre se och höra wi mången husfader, som både wille och kunde wara sitt huses stöd och högsta glädje, sin församlings heder och prydnad: likwäl ofta wara ett ursinnigt wilddjur hemma, en wanära i församlingen, en skamfläck för sig sjelf? Jo — wi hafwa sett och hört honom på krogen.

Swarisfrån komma alla illgerningsmän, rånare, mördare? Jo — från krogen. Der hafwa de stärkt sitt djefwulfska mod. Der hafwa de dränkt förnustet och samwetet.

Swarisfrån kommer all denna fattigdom, i mången koja, der friska, arbetsföra menniskor bo? Jo — den kommer från krogen. Der är arbetshågen pantsfatt. Der är arbetskraften uppsupen.

Swarisfrån komma alla dessa tårar, som fattiga enkor, wärnlösa barn så bittert gjuta wid grafwarne? Jo — deras djupa, hemiska källa är belägen på krogen. Der har den ihjälspurna uslingen, maken, fadren offrat sin sista skärf.

Och, till alla dessa heta tårar: till allt detta wanwett och elände, som krogen föder och närer: hwem, ibland oss, wille wäl wara skulden?

Hvem, ibland oss, wille wäl wara den okristligt oestertänksamme, som begärde krogen, detta förstörelsemedel, och wille, inför menniskor och Gud, stånda

detta himmelsfrände ansvar, för alla de swagare bröder, som, på Krogen, förstöra kropp och själ?

Jag twär nu mina händer. Jag har nu, i kraft af mitt embete, warnat. Och så långt min embetsmyndighet sträcker: skall den alltid wärna min församling från detta, det högsta onda — Krogen.

Men jag önskar och hoppas, att alla skola weta, och alla skola wilja inse wådan, och icke begära eder och edra barns olycka — Krogen.

Flera upplysta medlemmar i församlingen hafwa och derpå redan gifwit hugnande prof och förklarar: "Skulle någon förhastadt och besinningslöst begära krog: måste wi, för våra uppwezande barn, sälja ärfda hem och fly den trakten."

Wi akta ju våra barn för eld och watten. Farligare är Krogen. Låtom oss för den akta vår ungdom!

Titet eller intet båta alla mina bemöbanden, om jag skall tala, till vår ungdom, på Krogen och, i Herrans hus, predika för sanslösa åhörare.

Titet eller intet båtar att jag, wid Herrans altare, tar edra barns löften. De kunna aldrig hålla dem. De warda genast, wid sitt första nattwardsbord, rydliga menedare.

Och hwarföre? Jo — för Krogen, om j, deras fäder och ledare, upprezen dem djefwulens altare, Krogen, och sjelfwa, med dem, nedfallen der och gräfwen deras ofkulds graf.

Jungen pålägger kommunen denna olycka. Pastor och församling har deremot rätt begära eller wägra.

Walet är lätt för hwarje kristligt sinne. Swilken klok menniska begär wäl sin egen eller andras olycka? Swilken pastor begär eller medger sin församlings ruin?

Wiljen j sjelfwe bereda eder lugn och mig tillfälle att wärda eder och edra barn: så resen icke detta öfwerwinnerliga hinder, Krogen, mot mig och eder sjelfwa!

Så är torde wara oss förunnade, att werka tillsammans. Mina år äro snart gångna.

Men, på så år skola wi hinna mycket, om wi weta akta oss för största hindret, argaste fienden — Krogen.

Och när wi arbetat till slut, och Herren sett vår rena wilja: skall Han belöna oss efter den. Ikke efter den korta tiden, som står allena uti Herrans hand.

Och, våra efterlefwande, barn och barnabarn, skola wälsigna oss! der wi hwila. De skola möta oss i himmelen och ropa, i denna förbönn, till den rätt-

färdige Domaren: "Dessa äro de, som värdat vår barndom och ungdom:
O Gud! belöna dem för mödan och värdan!"

Ja, låtom oss så, i lifvet, verka, att vi, i döden, så kunna hoppas.
Dertill uppmanar, bönkar och beder. Eder tillgifne

Pastor.

Ordningsmän och Kommunalmän anbefallas att, hvar i sin gård, under
Julhelgen, samla Husfädren och Husmödrarne samt, sin pligt likmätigt,
föreläsa, sjelfwe behjerta, andra öfwertyga om detta mitt Herdabrefs innehåll.
Det utgör min nyårsönskan. Bifall, från alla rättänkande hjertan, skall och
utgöra mitt wäntade svar.

Silbodals den 12 December 1863.

P. L.

Instruktion för Silbodals Ordningsmän,

hvilka Pastor, enligt Protokoll den 22 Juni 1862, § 15, ansett af nöden
tillsätta i hvarje gård.

Ordningsmännen äro pligtige:

- 1:o Tillse att målsmännen sända barnen till små och stora skolan;
- 2:o Att Söndagligen, wid kyrkan, inberätta barnens framsteg, Värarnes nit eller hwad,
i thj fall, anmärkas bör;
- 3:o Tillse att makar, föräldrar och barn lesa i kristelig enbrägt och grannar i samsa;
- 4:o Att angifwa lönnkrögare, dito "med gods sitt" misshushållande, hvilka, att icke falla
fattigwården till last, böra, i tider, under förmyndare ställas;
- 5:o Att, efter sig företeende omständigheter, bewilja eller wägra den äldre ungdomens
dansgillen, enligt Pastors derom gjorda bestämmeelse;
- 6:o Att sjelfwe, eller, wid förfall, genom säker man, besse gillen öfwertwara, upplösa
dem klockan 12 på natten, samt i Pastors-Embetet genast, följande dagen, anmäla den, som
emot kristelig ordning bruter;
- 7:o Att bewisita kyrko- och skolråd och, hvar för sin gård, säkra upplysningar mebbela;
- 8:o Att uti hvarje fall, som ordning och säd rörer, skyndsamt verkställa Pastors order;
- 9:o Att hvarje Söndags eftermiddag mellan kl. 2-4 samla byns admitterade ungdom,
husfäder och husmödrar samt föreläsa, i ordning, ur Nya Testamentet och Davids Psalmer.
Pastor uppger widare hwad fortsättas bör i Gamla Testamentet.

P. L.

Wenersborg 1864. Dagge och Petterson.

*Anders Lindbäck
Kyrkoherde
föreläsare*